

Pimi es fa preguntes

Després de ficar-nos al llit i d'apagar el llum, vaig dir:

–Mireia, on se'n va el llum quan tanquem l'interruptor? Nosaltres diem que se'n va, però on se'n va realment?

–Se'n va a dormir, que és el millor que podries fer –va dir la Mireia.

–Mireia, ho dic seriosament –vaig insistir–. On se'n va?

–Se'n va allà d'on ve la fosca –va contestar la Mireia–. Ara deixa'm tranquil·la.

–Vols dir que la fosca ve de l'espai exterior, com els ovnis i coses d'aquestes? Com que la Mireia no va respondre, vaig afegir:

–Ja saps que no hi crec, en totes aquestes bestieses. La Mireia es va girar i em va mirar a les fosques.

–Primer no creus en les relacions. I ara no creus en l'espai. Creus en res, tu?

–Això no és just –li vaig dir–. Només perquè em faig preguntes sobre alguna cosa, de seguida dius que no hi crec. Sempre mires de fer broma de tot!

I, dit això, em vaig girar i em vaig posar a dormir.

Abans, però, em vaig dir a mi mateixa: l'Espai! Només és una paraula! Només és buidor! La gent en parla com si fos alguna cosa, però, realment, és no-res! Després vaig afegir: «La Mireia es pot ben guardar les seves velles relacions i el seu vell espai.»

L'endemà al matí, encara era al llit mentre la Mireia es vestia.

–Ja cal que t'afanyis i que et vesteixis –va dir–. Però, què et passa?

–Res –vaig dir–. Penso.

–Pots pensar i vestir-te alhora –em va dir la Mireia. Vaig fer veure que no l'havia sentit.

Vaig dir:

–Pensava que, en aquest mateix moment, arreu de la ciutat, tothom es lleva, i es vesteix, i esmorza, i es prepara per anar a l'escola.

La Mireia em va mirar amb una mena de somriure estrany i va dir:

–És més tard del que et penses, i *més tard* és una relació de temps, i si no et lleves de seguida, ho diré a la mare!

–Temps! –vaig dir cridant–. Això és com l'espai! Només és una paraula! La Mireia va dir simplement:

–Mira, Pimi, és tard i l'escola és molt lluny. Quan parlem del temps, volem dir *abans que* i *més tard que*. Quan parlem de l'espai, volem dir *a prop de* i *lluny de*. D'acord?
Llavors ho vaig veure clar.

– Aaaah! –vaig dir–, ara veig què vols dir. Ara entenc de què estan fets l'espai i el temps. L'espai està fet de relacions espacials i el temps està fet de relacions temporals. És això, oi?

L'única cosa que va dir la Mireia va ser:

–No ho sé. Per què no ho preguntes al senyor Moliner?

L'endemà al matí, així que vaig veure entrar el senyor Moliner a classe, li vaig dir:

–Senyor Moliner, què és una relació?

–Suposo que tu en diries una connexió. Però potser seria millor que preguntéssim als aquí presents què són les relacions.

La Isabel va dir:

– Hi ha relacions familiars. És el que connecta unes persones amb unes altres persones en la mateixa família. Per exemple, si les persones són germanes, aquesta és la seva relació.

– Les paraules estan connectades amb altres paraules –va dir la Joana–. Vull dir que, en les oracions, els subjectes porten verbs, com ara *Els gossos lladren*.

– I les coses tenen relacions –va dir en Tomi–. Hi ha la relació d'una roda amb un cotxe, o d'un dit amb una mà, o d'una porta amb una casa.

Ara en Bernat ja botava al seient.

– Ho sé! Ho sé! Les paraules i les coses tenen relacions. La paraula *mntanya* té relació amb totes les muntanyes que existeixen.

En Bernat se'm va quedar mirant fixament. Llavors va anar a la pissarra i va escriure això:

– Bernat –vaig dir–, em sembla que ja veig què vols dir. Existeix la paraula *mntanya*, però també existeix la muntanya mateixa. I la fletxa representa la relació entre la paraula i la cosa.

En Bernat va fer un gran somriure. No podia recordar haver-lo vist somriure mai abans. Llavors va tornar a la pissarra, va agafar altre cop el guix, i va escriure:

Les muntanyes són lluny.

Les cases són a prop.

Lluny i a prop són relacions espacials. Vaig aplaudir rient i vaig dir:

–Jo també ho sé fer, això! I vaig escriure:

Avui és abans de l'excursió al zoo.

La setmana vinent serà després de l'excursió al zoo.

Abans i després són relacions temporals.

En Bernat va tornar a fer un gran somriure. Em va agradar poder-lo divertir.

Matthew Lipman (adaptació)

 Contesta les preguntes SEGÜENTS:

a) Per quin motiu en Pimi pensa en les relacions?

b) Com respon la Mireia quan en Pimi li pregunta sobre les relacions?

c) Quins exemples de relacions posen els alumnes del senyor Moliner?

 Segons el text, de què que estan fets el temps i l'espai?

☐ De muntanyes i paraules.

☐ De relacions temporals i relacions espacials.

☐ De no-res.

 Ordena aquestes frases que resumeixen la lectura:

☐ La Mireia fa broma de la pregunta d'en Pimi i diu «de no-res».

☐ En Pimi i la Mireia se'n van a dormir.

☐ En Pimi pensa que el temps està fet de relacions temporals i l'espai de relacions espacials.

☐ Els alumnes de la classe donen molts exemples de relacions.

☐ En Pimi pregunta a la Mireia de què són fets l'espai i el temps.

☐ En Pimi pregunta al professor si té raó en la seva conclusió.

☒ Com se sent en Pimi quan la Mireia fa broma de les seves preguntes?

enfadat	indiferent	molest	content	confós
---------	------------	--------	---------	--------